

PAŃSTWOWY TEATR NOWY IM. G. MORCINKA
W ZABRZU

ANTONI CWOJDZIŃSKI

HIPNOZA

KOMEDIA W TRZECH
AKTACH

SCENOGRAFIA

ALICJA

KURYŁO

REŻYSERIA

RYSZARD

KRZYSZYCHA

DYREKTOR I KIEROWNIK ARTYSTYCZNY

MIECZYŚLAW DASZEWSKI

PREMIERA
LUTY 1985

PROGRAM
CLXVII

*Rena - pełna
temperamentu
i urody aktorka
w średnim wieku*

**MARIA
KASPROWICZ**

MARIA KASPROWICZ

Z zawodem aktorskim Maria Kasprowicz związana jest od ponad trzydziestu lat. W 1947 roku ukończyła Studio Dramatyczne przy Teatrze Śląskim w Katowicach. O wyborze zawodu zdecydowały w dużym stopniu tradycje rodzinne. Ojciec p. Marii był aktorem teatrów Lwowa i Katowic. Także na Estradzie Katowickiej stawiała swoje pierwsze artystyczne kroki Maria Kasprowicz. Z chwilą powstania Teatru Nowego aktorka przeniosła się do Zabrza i z tą sceną związana jest nieprzerwanie od ponad dwudziestu pięciu lat. Wśród wielu swoich ról szczególnie serdecznie wspomina: Żonę w „Ich czworo” Zapolskiej, Barbarę w „Gwatu co się dzieje” i Anielę w „Damach i huzarach” Fredry, Helenę w „Wujaszku Wani” Czechowa, Bonę w „Polacy nie gęsi” Morstina, Oliwię w „Wieczorze trzech króli” i Księżną Yorku w „Ryszardzie III” Szekspira, Natalię w „Gnieździe głuszcza” Rozowa, Panią De Sotenville w „Grzegorz Dyndale” Moliere, Dorotę w „Grubych rybach” Bałuckiego, Starą kobietę starszą w „Non stop” Bordowicza, Matkę w „Człowieku nie z tej ziemi” Sokołowej.

W jednym z wywiadów artystka powiedziała: „jestem szczęśliwa, że spełniły się moje życiowe marzenia — od najmłodszych lat pragnęłam być aktorką i mieć liczną rodzinę. Osiągnęłam wytyczony cel a to jest przecież najważniejsze dla każdego człowieka”.

W „Hipnozie” Antoniego Cwojdzńskiego oglądacie Państwo Marię Kasprowicz jako „Renę, aktorkę pełną temperamentu i urody”.

*Jan - sumienny
i wzbudający
zaufanie lekarz
w średnim wieku*

**WŁADYSŁAW
PAWŁOWICZ**

WŁADYSŁAW PAWŁOWICZ

Początki aktorskiej drogi Władysława Pawłowicza sięgają roku 1944, kiedy to jako żołnierz I Armii WP skierowany został do teatru frontowego I Samodzielnej Brygady

Kawalerii. Ze swoją jednostką przeszedł cały szlak bojowy, aż do Berlina. Zaraz po zakończeniu działań wojennych i po zdemobilizowaniu uzupełnił studia dramatyczne w PWST w Krakowie. Później studiów zadebiutował w Teatrze Akademickim rolą Kardynała Hierdy w „Koperniku” Morstina. Po uzyskaniu dyplomu podjął pracę w Teatrze Rapsodycznym, grając m. in. tytułową rolę w „Eugeniuszu Onieginie”. W latach pięćdziesiątych związany był z Teatrem im. J. Słowackiego oraz z Teatrem Polskim we Wrocławiu, gdzie przez kilka lat pracował pod opieką W. Horzycy. Wróciwszy do Krakowa rozpoczął pracę w słynnym zespole Teatru Ludowego w Nowej Hucie, kierowanym przez Krystynę Skuszanekę i Jerzego Krasowskiego. Ten okres cechowały interesujące role i liczne wojaże artystyczne m. in. do Włoch na Festiwal Goldoniego ze „Stuga dwóch panów” i do Paryża na Teatr Narodów z „Księżniczką Turandot” Gozzi’ego i sztuką Franza Werfla „Jacobowsky i pan pułkownik”. W teatrach krakowskich pracował Władysław Pawłowicz w sumie około 25 lat. W 1968 roku aktor związał się z Teatrem Nowym w Zabrzu w którym występuje do dnia dzisiejszego. W swojej bogatej karierze teatralnej ma około 200 ról. Przypomnijmy najważniejsze z lat ostatnich: Morderca w „Ryszardzie III” Szekspira, Farorz w „Weselu na Górnym Śląsku” Poniatyckiego wg Ligonia, dr Machcewicz w „Oстрым dyżurze” Lutowskiego, Józef w „Pastorałce” Schillera, Chłopow w „Rewi-zorze” Gogola. W dniu dzisiejszym oglądacie Państwo Władysława Pawłowicza jako „sumiennego i wzbudającego zaufanie” doktora Jana w komedii Antoniego Cwojdzńskiego „Hipnoza”. Życzymy przyjemnego wieczoru.

ANTONI CWOJDZIŃSKI

Pseudonim Antoni Wojdan. Urodzony 9.10.1896 r. w Brzeżanach, zmarł 8.07.1972 r. w Londynie. Autor sztuk scenicznych, aktor (początkowo w zespole „Reduta”) i reżyser teatralny. Z wykształcenia fizyk. Studiował w Krakowie, Lwowie i Warszawie. Od 1940 r. przebywał na emigracji, początkowo w Paryżu, Londynie a od 1941 r. w Stanach Zjednoczonych.

Jest autorem m. in. następujących sztuk: „Teoria Einsteina” (1934 r.), „Epoka tempa” (1935 r.); za te sztuki otrzymał dwukrotnie nagrodę im. Leona Reynela; „Freuda teoria snów” (1937 r.), „Temperamenty” (1938 r.), „Polska podziemna” (1943 r.), „Niemiec” (1944 r.), „Obrona genów” (1948 r.), „Hipnoza” (1952 r.), „Sprzężenie zwrotne” (1958 r.), „Einstein wśród chuliganów” (1959 r.), „Świat tajemnic” (1967 r.). Przez szereg lat utrzymywała się w repertuarze teatrów popularna wśród młodzieży sztuka „Rycerze radości”. Artykuły i utwory dramatyczne A. Cwojdzńskiego umieszczane były m. in. w następujących czasopismach: „Dziś i jutro”. „Prosto z mostu”, „Wiadomości literackie”. W 1968 r. Wydano wybór utworów Cwojdzńskiego pt. „Komedia naukowa”.

Cwojdzński stworzył nowy gatunek dramatyczny tak zwaną komedię naukową. W lekki, inteligentny i nieco przewrotny sposób podejmował motywy z aktualnych w danym czasie teorii i poglądów naukowych. W znacznym stopniu popularyzując m. in. teorię względności, psychoanalizę głębi oraz

charakterologię Kretschmera. Spotkało się to z polemiką m. in. Karola Irzykowskiego, zarzucającego Cwojdzínskiemu werbalne ilustratorstwo, jak i z aplauzem np. Tadeusza Boya-Żelńskiego, chwalaącego pomysłowość i poczucie humoru autora. O twórczości Cwojdzínskiego pisał po latach z okazji wydania „Komedii naukowych” Lesław Eustachiewicz: „chcąc kontynuować koncepcję dyskusji popularyzatorskiej na scenie Cwojdzínski musiał wdawać się w kompromisy ze schematycznymi przyzwyczajeniami widzów i teatrów, tolerować anemiczne ćwierć wątki miłosne, posługiwać się komizmem o nierównym stopniu finezji. Nie zmienia to jednak faktu — dziś już historyczno-literackiego — że w latach trzydziestych wprowadził świeży podmuch tematyczny do tradycyjnej garsoniery repertuaru rozrywkowego. Stał się wprawdzie naśladowcą własnych pomysłów, powtarzając pewien ich kompleks (związek przestrzeni i czasu, sny, i ich funkcje w psychice, czynności omyłkowe i ich sens ukryty), ale nadawał im różnorodną intensywność emocjonalną, co pozwala przysłuchiwać się tym dyskusjom tak jak bajkom Pana Jowialskiego („Znacie? no to posłuchajcie!”). Otworzył okienko na pewną strefę tematów, problemów, układów fabularnych i dziwić się tylko można, że tak rzadko do niej zagląдают młodzi adepci dramaturgii. Publicystyka, dydaktyka, moralistyka filozoficzna, informacja naukowa — to są głębokie studnie motywów wciąż się odnawiających”.

e.k.

ZESPÓŁ TECHNICZNY

Kierownik techniczny JERZY SZUMAŃSKI
 Kierownik pracowni krawieckiej MARIAN BIAŁAS
 Kostiumy damskie ERYKA KOZŁOWSKA
 Kierownik pracowni stolarskiej ANDRZEJ TYMCZYSZYN
 Pracownia perukarska ZOFIA GAWLIK
 MARIA LEWICKA
 Kierownik pracowni malarskiej JERZY SEIBEL
 Pracownia butaforska ANIELA KUCHARSKA
 Kierownik ślusarni STANISŁAW STEC
 Kierownik oświetlenia ANTONI PODLESZCZUK
 Efekty akustyczne ZDZISŁAW RZEPKA
 Rekwizytor MARIA BREM
 Brygadier sceny EMIL MIKA

Przedstawienie prowadzi, kontrola tekstu
Bożena Limbach

Redakcja programu **EWA KWIECIEŃ**
 Opracowanie graficzne **JANUSZ KRZYŻOWSKI**

Bilety można zamawiać telefonicznie, nr telefonu centrali 71-32-56 nr telefonu Działu Organizacji Widowni 71-54-93
 Kierownik Działu Organizacji Widowni BARBARA MATRAJ

BEZPŁATNY

CENA ZŁ 20,—